

Anette Dyring

Akt.nr. 117

Fra: Retssikkerhedsfonden [post@retssikkerheds-fonden.dk]
Sendt: 28. september 2009 14:30
Til: Justitsministeriet
Cc: Anker Brink Lund; Bente Rich; Bjørn Elmquist; Brian Patrick McGuire; Christian Harlang; 'Claus Haagen Jensen'; Claus Haagen Jensen; Claus Larsen; Eva Smith; Flemming Balvig; 'Fritz Videbech'; Hans Henrik Brydensholt; Hans Hertel; Hans Jørgen Engbo (301eng); Hans Kardel; Helle Lokdam; Holger Kallehauge; Ida Søholm; 'Jens elo Rytter'; Jens Vedsted Hansen; Jørgen Ballhausen; Jørgen Estrup; Kjeld Holm; Lars Adam Rehof; Lars Skovgaard Sørensen; Lennart Lynge Andersen; Mandana Zarrehparvar; Miya Akselgaard; Niels Høiby; 'Niels Pontoppidan'; Ole Espersen; Ole Espersen; Ole Krarup; 'Ole Krarup'; 'Ole Stig Andersen'; Per Ole Tråskmann; Peter Pagh; 'Poul Smidt'; 'Preben Wilhjelm'; 'Retssikkerhedsfonden 2'; 'Sune Skadegaard Thorsen'; Therese Rytter; Thomas Elholm; Thorkild Høyer; Torben Ishøy; Tyge Trier; 'Vagn Greve'
Emne: Politiklagenævn
Vedhæftede filer: Betænkning om behandling af klager over politiet.doc

Den 22. september 2009 fremsendte jeg et notat med vore kommentarer til betænkningen om politiklagenævn.

Desværre var det fremsendte en tidligere udgave. Vores endelige er vedhæftet denne mail.

Undskyld ulejligheden.

Med venlig hilsen
Ole Espersen

29 SEP. 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 793-0033

28-09-2009

København den 9. september 2009

Til
Justitsministeriet

Forum for Retssikkerheds forslag i anledning af betænkning om behandling af klager over politiet. Betænkning nr. 1507.

Forum for Retssikkerhed (FR) er enig i, at det er vigtigt, at der på baggrund af de senere års kritik af den eksisterende klageordning tages initiativer til en ændring af det nuværende system med henblik på at imødekomme kritikken, således at befolkningens tillid til klageordningen i højere grad sikres.

FR er enig med udvalget i, at der etableres en Uafhængig Politiklagemyndighed, således som foreslået i model 2.

FR deler imidlertid mindretallets betænkeligheder ved, om udvalgets forslag vil medføre en væsentlig forøgelse af befolkningens tillid til klagesystemet.

På den baggrund ønsker FR at fremsætte 2 forslag:

1. I overensstemmelse med mindretallet finder FR, at der bør gives Politiklagemyndigheden mulighed for at udelukke et disciplinæransvar, hvis dette vurderes at være irrelevant. Herefter vil polititjenestemænd i et vist omfang kunne pålægges pligt til at afgive forklaring.
2. Konfliktmægling indføres som en generel mulighed i adfærdssager afgrænset af bagatelsager i den nedre ende og alvorligere adfærdssager, hvor der kan blive tale om at rejse tiltale efter straffeloven.

For at tilgodese politipersonalets retssikkerhed finder FR, at sager, hvori der kan blive tale om at rejse tiltale efter straffeloven, fortsat skal behandles i strafferetsplejens former.

Til forskel fra udvalget mener FR, at konfliktmægling ofte vil være en velegnet løsningsmodel.

FR har noteret sig, at udvalget udtrykker betydelig skepsis overfor konfliktmægling, men noterer sig også at udvalget ikke begrundet denne skepsis nærmere.

FR finder, der vil være væsentlige fordele ved konfliktmægling.

Fordelene ved konfliktmægling vil være:

For klagerne:

- Sagerne vil kunne behandles hurtigt, idet klager og indklagede begge vil kunne blive indkaldt til et møde meget kort tid (få uger) efter, klagen er indgivet. Lykkes mæglingen vil sagen hurtigt være afsluttet, hvilket vil imødegå et væsentligt kritikpunkt i forhold til den eksisterende ordning. Den af udvalget foreslåede ordning, med efterforskning i Den Uafhængige Politiklagemyndigheds regi, vil ikke i sig selv mindske sagsbehandlingstiden. For at imødekomme ønsket om en hurtigere sagsbehandling foreslår udvalget en udvidet brug af notitssagsbehandlingen. FR finder, at et direkte møde mellem de involverede parter alt andet lige, vil have en større effekt end en institutionaliseret udgave. FR finder notitssagsbehandlingen alene bør anvendes i bagatelsager eller hvis et direkte møde ikke lader sig gøre. Den hurtigere sagsbehandlingstid vil yderligere mindske antallet af sager, hvor indklagede ikke kan huske begivenheden, hvilket også vil styrke klagerens tilfredshed med forløbet.
- Erfaringerne fra mægling indenfor andre områder viser en stor tilfredshed fra de deltagende parter, idet det at få mulighed for at forklare sig mundtligt i overværelse af en mægler, mens den anden part hører på det, i sig selv er væsentligt. Hertil kommer, en hurtig uformel afslutning, hvor misforståelser er ryddet af vejen, en eller begge parter har sagt undskyld eller mægler kan konstatere, at synspunkterne nu er udvekslede, men at man formentlig ikke kommer videre, hvorefter sagen slutes.

For politiet:

- Mægling foregår i fortrolighed, hvorfor indklagede ikke vil blive mødt med disciplinære sanktioner, med mindre der kommer alvorlige nye oplysninger frem. I så fald vil det, der kommer frem under mæglingen, ikke kunne bruges efterfølgende.
- For indklagede kan en mundtlig redegørelse for episoden fra såvel klager som indklagede, ligeledes tilføje nuancer, således at situationen løses op.
- Konfliktmægling vil kunne styrke den enkelte polititjenestemand og politiets organisatoriske læring, idet fokus vil kunne rettes mod at bearbejde erfaringer og løse dem fremadrettet i stedet for, som i dag at være rettet mod, hvad der kan bevises og derefter repressalier og straf. FR er enig med mindretallet i, at det er relevant at foretage en sammenligning med luftfart (piloter) og sundhedssektoren, hvor det prioriteres at finde fejlene og lære af dem frem for at rette fokus mod et personligt ansvar. Karakteren af politiets magtanvendelse medfører, at vanskelige beslutninger om rækkevidden af magtanvendelsen ofte skal foretages i en presset situation inden for få sekunder, hvorfor det er forbundet med en betydelig risiko for at ifalde straf- eller disciplinæransvar, således som systemet er i dag.

En række forhold skal afklares i forbindelse med udviklingen af en konfliktmæglingsmodel, men FR foreslår som udgangspunkt følgende elementer, som en del af konfliktmæglingsmodellen:

- Det bør, som i den for nyligt indførte retsmæglingsordning være en dommer eller eventuelt en advokat, som er mægler. Mægler kan/bør være en del af Den Uafhængige Politiklagemyndighed.
- Den hurtige sagsbehandling bør prioriteres højt, jfr. ovenfor.
- Det er en forudsætning for mægling, at begge parter deltager frivilligt. Da det drejer sig om en polititjenestemands adfærd under tjenesten, vil der dog kunne lægges et vist tjenstligt pres på indklagede med henblik på at deltage.
- Den hurtigere og mindre formelle sagsbehandling må antages at gøre denne løsningsmodel billigere end de af udvalget foreslåede løsninger.

Med venlig hilsen

Forum for Retssikkerhed
Ole Espersen, formand

Karina Kejser

Akt.nr. 10

Fra: Agerbæk-Foto [agerbaek-foto@mail.dk]
Sendt: 27. august 2009 07:26
Til: Justitsministeriet
Emne: brev fra lægmedlemmerne i politiklagenævnene
Vedhæftede filer: Udtalelse fra lægmedlemmerne af politiklagenævnene til Justitsminister Brian Mikkelsen.doc

Til Justitsminister Brian Mikkelsen

Vedhæftet fremsendes udtalelse fra lægmedlemmerne i de nuværende politiklagenævn til "Betænkning om behandling af klager over politiet". Betænkning nr. 1507.

Med venlig hilsen

På vegne af lægmedlemmerne

Lægmand Erik Jacobsen Burmølle
Repræsentant fra Midt-, Vest- og Sydøstjylland,
udpeget som talsmand for lægmændene på årsmødet.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 793-0033

Til Justitsminister Brian Mikkelsen

Udtalelse fra lægmedlemmerne i de nuværende politiklagenævne til "Betænkning om behandling af klager over politiet". Betænkning nr. 1507.

Overordnet set finder lægmedlemmerne, at den nuværende ordning er velfungerende, ubureaukratisk, gennemskuelig, enkel og billig – og som regel også ganske hurtig og netop sikrer, at befolkningen kan have tillid til klagesystemet på grund af det relativt store antal lægmedlemmer, der samtidig sikrer en god kontakt til borgerne. Vi mener også, at lægmedlemmer er gode "ambassadører" for en klageordning i det hele taget. Det er vores opfattelse, at lægmedlemmerne er med til at udbrede kendskabet til "institutionen" politiklagenævnet.

Lægmedlemmerne får i dag en stor viden og en god fornemmelse for samspillet og problemstillingerne mellem politiet og borgerne. Vi mener, at netop kendskabet til lokale forhold og det praktiske arbejde via de konkrete "daglige" sager er med til at sikre, at borgerne får en fair og god behandling i klagesager. Denne viden og erfaring erhvervet gennem det "daglige" praktiske arbejde i politiklagenævnene vil gå tabt med kun to lægmedlemmer i et rådgivende organ, som foreslået af flertallet i den af udvalget fremsendte betænkning. Vi finder, at en institution som lægmænd, der i forhold til strafferetsplejen er nedfældet i grundlovens § 65 stk. 2, skal være sikret bedre i forhold til så vigtig en opgave som regulering af forholdet mellem politi og borger, end tilfældet er i det af udvalget fremsendte forslag.

På vegne af lægmedlemmerne

Lægmand Erik Jacobsen Burmølle
Repræsentant fra Midt-, Vest- og Sydøstjylland,
udpeget som talsmand for lægmændene på årsmødet.

Randi Graabek

Akt.nr. 113

Fra: Jens Røn
Sendt: 26. maj 2009 17:06
Til: Randi Graabek
Cc: Frank Mathiesen
Emne: VS:

Vedhæftede filer: Høringssvar vedr. betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.DOC

Jour + til FRM

Fra: Niels Juhl [mailto:NJ@domstolsstyrelsen.dk]
Sendt: 26. maj 2009 17:02
Til: Randi Graabek; Jens Røn
Emne:

Til Justitsministeriet

Domstolsstyrelsens høringssvar vedrørende betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet er vedlagt.

Med venlig hilsen
Niels Juhl
Souschef
Direkte + 45 33 92 95 83
Mobil: + 45 41 23 17 20
nij@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen
Rets-, Kvalitets- og Udviklingscentret
St. Kongensgade 1-3
1264 København K.
Tlf. + 45 70 10 33 22
Fax + 45 70 10 44 55
www.domstol.dk

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet

Slotholmsgade 10
1216 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelse
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

J. nr. 2009-4101-0005-3

Sagsbeh. Niels Juhl

Dir.tlf.

Mail NIJ@domstolsstyrelsen.dk

26. maj 2009

Høring over betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet

Justitsministeriet har i en e-mail af 16. april 2009 anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Domstolsstyrelsen har ikke bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Niels Juhl

Københavns Byret

Jmt. modt.
AKT nr. 18 JUNI 2009
112

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk

Den 17. juni 2009

Ved brev af 20. april 2009 (sagsnummer 2006-793-0033) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Jeg skal i den anledning oplyse, at betænkningen har været drøftet i Københavns Byret, og jeg kan på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne kan henhold sig til det, der er anført af landsretterne i deres besvarelse af henholdsvis 10. juni 2009 og 15. juni 2009.

I øvrigt skal jeg beklage den sene besvarelse.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

22/6-c
Justitsministeriet
Lovafdelingen

1A 2006-793-33

Vestre Landsret
Præsidenten

Jmt. Mdt.
17 JUNI 2009

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-19-09
Den 15/06-2009

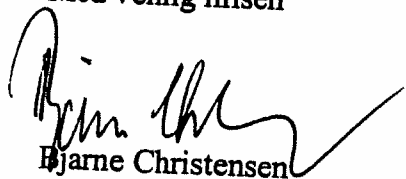
Ved brev af 20. april 2009 (Sagsnummer 2006-793-0033) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Sagen har været drøftet med landsrettens dommere på et plenarmøde den 12. juni 2009.

Landsretten finder ikke at burde udtale sig om behovet for at ændre den gældende klageordning.

Landsretten har i øvrigt ikke bemærkninger til de enkelte forslag i udvalgets lovudkast.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Jmt. modt.

15 JUNI 2009

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

2006-00863/07.04.04

11. juni 2009

HB/dl

Vedrørende høring over betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Sagsnr. 2006-793-0033.

Justitsministeriets Strafferetskontor har ved skrivelse af 20. april 2009 anmodet Politiforbundet om en udtalelse vedrørende ovennævnte.

I den anledning kan det oplyses, at forbundet som bekendt har deltaget i udvalgsarbejdet v/ forbundsformand Peter Ibsen og i den forbindelse er forbundets synspunkter blevet fremført og imødekommet på afgørende områder. Politiforbundet har således ikke fundet anledning til at fremsende et formelt hørings svar.

Justitsministeriet v/ Frank Mathisen har imidlertid efterlyst forbundets officielle holdning til betænkningen, og i den forbindelse vil jeg tillade mig at citere den del af forbundsformandens åbningstale ved Politiforbundets Kongres onsdag den 27. maj 2009, der knyttede sig til politiklagenævnsordningen. Til orientering kan det oplyses, at åbningstalen blev overværet af Justitsministeren og fremtrædende repræsentanter fra ministeriet.

Citat fra forbundsformandens åbningstale:

"I den forgangne periode har der været arbejdet med forslag til et nyt klagesystem. Det er vigtigt for mig i dag at sige, at Politiforbundet ikke var utilfreds med det eksisterende system. Det er vores opfattelse, at systemet med enkelte ændringer, blandt andet sagsbehandlingstiden, kunne bringes til at fungere tilfredsstillende.

Vi måtte imidlertid erkende, at der var sået så megen tvivl om systemets uafhængighed, at det næppe var muligt at fastholde systemet.

Det er måske vigtigt at påpege, at der fortrinsvis var problemer med undersøgelserne af politiets indgriben – de såkaldte 1020 sager, der gav anledning til problemer.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

16 JUNI 2009

2006 NR. 793 - 0033

Det er lidt tankevækkende, at journalistisk gengivelse af et hændelsesforløb baseret på udsagn fra den ene part eller en efterlyst person, der i TV flytter rundt med legetøjsbiler, pludselig repræsenterer den højeste sandhed. Det er imidlertid vilkårene, men problematisk når den anden part er afskåret fra at kommentere sagen.

På den baggrund valgte forbundet at indgå i arbejdet med forslag til et nyt klagesystem.

Vi tilkendegav allerede ved starten af udvalgsarbejdet, at vi ikke havde ultimative krav, men en række områder var af største vigtighed for vores medlemmer – nemlig at den enkeltes retsbeskyttelse var på mindst samme niveau som i det nuværende system, og at den fornødne professionalitet og de nødvendige kompetencer var til stede i forbindelse med undersøgelse og efterforskning af sagerne, samt at sagsbehandlingstiden både af hensyn til klageren og indklagede var så kort som muligt.

Jeg mener, vi er blevet tilgodeset på alle 3 områder, og vi kan tilslutte os betænkningens anbefalinger.

Jeg skylder dog at sige, at meget selvfølgelig vil afhænge af, hvordan Den Uafhængige Politiklagemyndighed til sin tid struktureres. Afgørende for os er, at den nødvendige ekspertise, erfaring og professionalitet er til stede ved behandling og efterforskning af sagerne, og der holdes fast i princippet om, at anklagemyndigheden – her statsadvokaterne – suverænt vurderer beviserne i forhold til eventuel tiltalerejsning."

Det bemærkes, at Politiforbundet har vanskeligt ved at se behovet for at ændre det nuværende klagesystem, idet der bortset fra en til tider uforholdsmæssig og urimelige lang sagsbehandlingstid, efter forbundets opfattelse har været stor tilfredshed med gældende klageordning.

Henset til de indledende bemærkninger om, at forbundets synspunkter under udvalgsarbejdet er blevet fremført og imødekommet på afgørende områder, kan jeg helt afsluttende oplyse, at Politiforbundet bakker op om de nye elementer og perspektiver, der ligger i betænkning nr. 1507/2009.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatsleder

Jmt. Mdt.
11 JUNI 2009

AKT.NR. 108
POLITI

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

10 JUNI 2009 hj
J.nr.: 2009-005-291
Sagsbehandler: Lise Willer

PERSONALEAFDELINGEN

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Direkte: 4515 2511
Lokal: (15) 2511
Telefax: 4515 0017

E-mail: rpchb@politi.dk
Web: www.politi.dk

Vedr. j.nr. 2006-793-0033.

Justitsministeriet har ved brev af 20. april 2009 anmodet Rigspolitiet om en udtalelse over betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Rigspolitiet kan generelt tiltræde udvalgets forslag om en ny uafhængig politiklagemyndighed og udvalgets lovudkast.

Rigspolitiet har dog følgende bemærkninger til lovudkastets § 1019 k, stk. 3:

Der er i udvalgets lovudkast indsat en ny bestemmelse i § 1019 k vedrørende notitssagsbehandling. Af stk. 3 fremgår det, at der ikke kan pålægges en polititjenestemand en disciplinær sanktion, hvis han eller hun som led i notitssagsbehandlingen er fremkommet med en udtalelse.

I kapitel 11.2.2 er det anført, at udelukkelsen af en disciplinær sanktion indtræder, når indklagede afgiver en udtalelse til brug for notitssagsbehandlingen. Hvis klageren, efter at indklagede er fremkommet med en udtalelse, ikke ønsker sagen afgjort som notitssag, vil Politiklagemyndigheden kunne udtale kritik mv., men der vil ikke som følge heraf kunne pålægges nogen disciplinær sanktion. Notitssagsbehandling skal kun finde sted i adfærdsklagesager. Er der mistanke om et strafbart forhold, kan notitssagsbehandling således ikke gennemføres.

Rigspolitiet finder, at det af bemærkningerne til et eventuelt lovforslag bør fremgå, at § 1019 k, stk. 3, kun vedrører forhold, som er omfattet af den konkrete adfærdsklage. Opstår der således undervejs i notitssagsbehandlingen, efter at indklagede har afgivet sin udtalelse, mistanke om et strafbart forhold, således at sagen overgår til strafferetlig behandling, bør ansættelsesmyndigheden ikke være afskåret fra senere at pålægge indklagede en disciplinær sanktion. Det samme må gælde, såfremt der fremkommer oplysninger om anden kritisabel adfærd, end den, der var omfattet af den oprindelige klage. Den indklagede bør således ikke kunne benytte udtalelsen til at fremkomme med oplysninger om strafbare forhold eller om

kritisabel adfærd, som ikke måtte være omfattet af den oprindelige klage, og dermed undgå at blive pålagt en disciplinær sanktion.

Side 2

Betænkningen giver ikke Rigspolitiet anledning til yderligere bemærkninger, idet det bemærkes, at politimester Lene Frank, Rigspolitiet, har været medlem af udvalget.

Med venlig hilsen

Jens Henrik Højbjerg
rigspolitichef

Østre Landsret
Præsidenten

Jmt. Mdt.

11 JUNI 2009

Akt.nr. 103

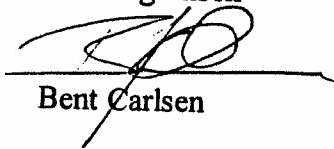
Den 10 JUNI 2009
J.nr. 40A-ØL-20-09
Init. jni

Justitsministeriets
lovafdeling
Slotholmsgade 10
1216 København K

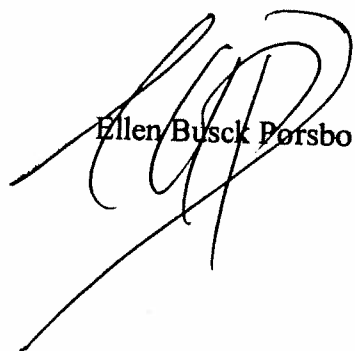
Justitsministeriet har ved brev af 20. april 2009 (sagsnr. 2006-793-0033) anmodet om at modtage eventuelle bemærkninger til betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Jeg skal i den anledning udtale, at forslaget ikke giver landsretten anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

RIGSADVOKATEN

Jmt. Mdt.
9 JUNI 2009Justitsministeriet
Lovafdelingen,
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 8. Juni 2009

JOURNAL NR.

RA-2009-1410-0090

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: JH

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved brev af 20. april 2009 (j.nr.2006-793-0033) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse over betænkning nr. 1507/2009 om behandlinger af klager over politiet.

I den anledning har jeg anmodet samtlige regionale statsadvokater om en udtalelse.

Samtlige statsadvokater har tilsluttet sig mindretalsudtalelsen under pkt. 12.1.2 (s. 186 i betænkningen).

Flere statsadvokater har i fortsættelse heraf anført, at det, såfremt statsadvokaterne ikke længere skal behandle adfærdsklager over politiet, vil være påkrævet med en orientering til vedkommende regionale statsadvokat om udfaldet af disse sager. Dette skal ses på baggrund af statsadvokaternes generelle tilsynsforpligtelse i forhold til politikredsens behandling af straffesager, jf. retsplejelovens § 101, stk. 2, 1.pkt.

Dette kan ske ved, at det i et kommende lovforslag baseret på betænkningens udkast til lovforslag, § 1019 k, stk. 5, og § 1019 o, stk. 1, tilføjes, at vedkommende regionale statsadvokat, ligesom Politiklagemyndigheden/Rigspolitiet og vedkommende politidirektør/rigspolitichefen, skal underrettes om notitsklager ved kopi af notitsen samt om afgørelsen i adfærdsklagesager.

Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland har endvidere anført, at det til sin tid bør overvejes at ændre formuleringen af udkastets § 1020 a, stk. 2, således at det bestemmes, at politiklagemyndigheden som udgangspunkt skal undersøge alle sager, hvor politiet har affyret skud. Jeg vedlægger en kopi af statsadvokatens udtalelse, hvor den nærmere begrundelse for forslaget er anført.

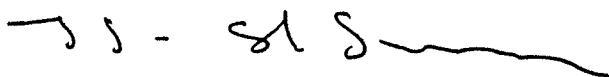
Jeg kan herefter udtale følgende:

Rigsadvokaten har været repræsenteret i det udvalg under Justitsministeriet, som har afgivet betænkningen, og er enig i flertallets forslag i betænkningen, hvorefter der etableres en ny uafhængig politiklagemyndighed, der skal overtage statsadvokaternes opgaver efter retsplejelovens kapitel 93 b med at undersøge og træffe afgørelse i sager om politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager). Den nye myndighed skal endvidere overtage statsadvokaternes opgave efter retsplejelovens kapitel 93 c med at efterforske dels eventuelle strafbare forhold begået af politipersonale i tjenesten, dels alle tilfælde, hvor en person er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt, jf. retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. Det vil efter udvalgets forslag derimod stadig være anklagemyndigheden (statsadvokaterne og Rigsadvokaten), der skal tage stilling til tiltale-spørgsmålet.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Forslaget fra Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland om, at den uafhængige politiklagemyndighed som udgangspunkt skal undersøge samtlige sager, hvor politiet har afgivet skud, finder jeg bør drøftes nærmere med Rigspolitiet, da en sådan ordning vil vedrøre initiativer og indberetningsordninger, som henhører under Rigspolitiet.

Jørgen Steen Sørensen

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Modtaget
06 MAJ 2009
Rigsadvokaten

DATO 05.05.2009

JOURNAL NR.
SAG-2009-149-0001

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER: JR/LPT/mh

STATSADVOKATEN FOR
FYN, SYD- OG SØNDER-
JYLLAND

KONGEVEJ 41
6400 SØNDERBORG

TELEFON 74 42 32 61
FAX 74 43 05 08

Vedr. Deres j. nr. RA-2009-1410-0090

Ved en påtegning af 30. april 2009 har rigsadvokaturen anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Jeg skal i den anledning udtale følgende:

Foreningen af Statsadvokater har som bekendt ved statsadvokat Peter Brøndt Jørgensen været repræsenteret i udvalget, og jeg kan på denne baggrund tilslutte mig mindretalsudtalelsen givet side 186 under punkt 12.1.2.

Jeg har herudover følgende bemærkninger:

De regionale statsadvokater har som en af sine opgaver at føre tilsyn med politidirektørenes behandling af straffesager. Statsadvokaten har ligeledes til opgave at føre tilsyn med, hvorledes politikredsene udøver deres legalitetssikring, og som et led i dette tilsyn giver statsadvokaterne en bedømmelse (karakter) af politikredsene legalitetssikring.

Det er min opfattelse, at det forhold, at statsadvokaturene har behandlet alle politiklagenævnsager, dvs. såvel adfærds- som straffesager, har medvirket til at styrke statsadvokaternes tilsyn med politikredsene. Der vil således ofte være en "tilsynsvinkel" i disse sager, og det er derfor ud fra dette synspunkt uheldigt, hvis statsadvokaterne ikke længere skal behandle politiklagenævnsagerne.

Hvis det besluttes, at statsadvokaterne ikke længere skal behandle politiklagnævns-sagerne, er det min opfattelse, at det bør sikres, at statsadvokaturene på anden måde får indsigt i sagerne.

Dette kan ske ved, at det i forslaget § 1019 k, stk. 5, og i § 1019 o, stk. 1, tilføjes, at vedkommende regionale statsadvokat – ligesom henholdsvis Politiklagemyndigheden/Rigspolitiet og vedkommende politidirektør/rigspolitichefen – skal underrettes om henholdsvis notitsklager og afgørelsen i adfærdsklagesager (hvorimod det næppe er nødvendigt, at den regionale statsadvokat underrettes om indledningen af en adfærdsklagesag).

STATSADVOKATEN

Jeg finder endvidere, at det bør overvejes at ændre formuleringen af forslaget § 1020 a, stk. 2, således at det bestemmes, at Politiklagemyndigheden som udgangspunkt skal undersøge alle sager, hvor politiet har affyret skud.

SIDE 2

Det er således min opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt, at Politiklagemyndigheden (og i øjeblikket statsadvokaterne) ifølge bestemmelsens ordlyd kun skal undersøge skudsager, hvis en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af skudafgivelsen. Er dette ikke tilfældet, skal skudafgivelsen kun undersøges, hvis der er en rimelig formodning om, at der ved skudafgivelsen er begået et strafbart forhold, jf. § 1020 a, stk. 1. Dette vil i almindelighed kun være tilfældet, hvis det som følge af omstændighederne ved skudafgivelsen vurderes, at der kan være tale om et åbenbart fejlskøn.

Jeg skal endvidere henvise til, at som det fremgår af betænkningen side 49 er praksis i dag således, at statsadvokaterne iværksætter en undersøgelse efter § 1020 a, stk. 2, når en person rammes af skud, uanset om skaden er alvorlig, dvs. omfattet af straffelovens § 249, og den gældende bestemmelse fortolkes således udvidende.

Hvis der skal foretages en lovændring, bør der efter min opfattelse tages stilling til, om denne praksis skal fortsætte, og lovhjemlen bør i bekræftende fald være i overensstemmelse hermed.

Jeg finder imidlertid, at Politiklagemyndigheden (eller statsadvokaterne) som udgangspunkt bør undersøge alle skudsager, og dette gælder også de sager, hvor ingen rammes ved skudafgivelsen.

Jeg lægger herved vægt på, at anvendelse af skydevåben i de fleste tilfælde medfører en potentiel alvorlig fare for menneskers liv og færdsikkerhed, og dette understreges da også af formuleringen af politilovens § 17, hvori politiets anvendelse af skydevåben reguleres. Det bemærkes herved, at betingelserne i po-

litilovens § 17 også skal være opfyldt, selvom der alene afgives varselsskud, og det samme gælder fremsættelsen af den blotte tilkendegivelse om, at skud vil blive afgivet.

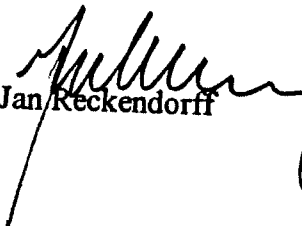
Jeg lægger endvidere vægt på, at sigtet med en undersøgelse efter § 1020 a, stk. 2, er noget videre end en normal strafferetlig undersøgelse. Begivenhedsforløbet bør således søges klarlagt med henblik på at vurdere ikke blot, om et strafretligt eller disciplinært ansvar kan komme på tale, men også om man gennem ændrede procedurer eller regler mv. bedre kan forebygge lignende hændelser, jf. også betænkningens side 49. Dette forhold vil efter min opfattelse som udgangspunkt gøre sig gældende ved alle skudafgivelser, uanset om nogen personer rammes ved skudafgivelsen. Det kunne dog overvejes at undtage helt specielle situationer, eksempelvis hvor en skudafgivelse sker for at aflive en bidsk hund, et såret dyr eller lignende atypiske tilfælde.

STATSADVOKATEN

SIDE 3

Jeg er naturligvis opmærksom på, at det som følge af forslaget i udkastets § 1020 i, stk. 2, om, at Politiklagemyndigheden tillægges kompetence til i visse tilfælde at behandle dispositionsklager kan anføres, at Politiklagemyndigheden herved har hjemmel til at behandle en skudafgivelse, hvor ingen rammes. Da bestemmelsen imidlertid ifølge sin ordlyd og bemærkningerne til bestemmelsen kun tænkes anvendt, hvis der er en naturlig sammenhæng mellem dispositionsklagen og en igangværende efterforskning i Politiklagemyndigheden, vil bestemmelsen næppe kunne finde anvendelse i de omtalte skudsager, og der bør således efter min opfattelse være en klar hjemmel til, at Politiklagemyndigheden (eller statsadvokaterne) undersøger alle skudsager, uanset om nogen rammes ved skudafgivelsen.

Jeg har ikke yderligere bemærkninger til betænkningen.

Jan Keckendorff

Jmt. Mdt.
- 9 JUNI 2009

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

att. konsulent Anne Fode

Ret&Råd
ADVOKATER

Advokaterne
Hans Kjærgaard (H)
Finn Søgaard (H)

TLF. 70 22 03 33

Søndergade 44
Postbox 538
8100 Århus C

FAX 86 12 16 18
aarhus@ret-raad.dk
ret-raad.dk/aarhus

Afdelingskontor
Amaliegade 45
8600 Silkeborg

Giro nr. 808-7873
Bank nr.
2211-9710003340

Sekretær:
Helle Bjerregaard / (H)
Dir. tlf. 87308627
hbj@ret-raad.dk
Helle Bjerregaard

J.nr.:
84-170758 HK HBJ

den 08. juni 2009

Vedr.: Landsforeningen af politiklagenævns høringsvar – betænkning nr. 1507 om behandling af klager over politiet

Hoslagt fremsender jeg som landsformand for Politiklagenævnenes høringsvar vedrørende betænkning nr. 1507. I forbindelse med de drøftelser der har fundet sted i anledning af høringsvaret, har det ligeledes været drøftet, at der er et mere praktisk problem i relation til en eventuel overgangsordning – 4 af formændenes mandat udløber ved udgangen af 2009 – vi tillader os at foreslå, at det allerede nu overvejes, hvorledes der skal forholdes efter 1. januar 2010 – en løsning kunne være, at man uanset nu gældende bestemmelser forlængede de nuværende formænds mandat, idet det umiddelbart forekommer mindre hensigtsmæssigt at lade "nye folk" starte med noget, der måske er en afvikling af ordningen.

Med venlig hilsen

Hans Kjærgaard
hkj@ret-raad.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

att. konsulent Anne Fode

Ret&Råd
ADVOKATER

Advokaterne
Hans Kjærgaard (H)
Finn Søgaard (H)

TLF. 70 22 03 33

Søndergade 44
Postbox 538
8100 Århus C

FAX 86 12 16 18
aarhus@ret-raad.dk
ret-raad.dk/aarhus

Afdelingskontor
Amallegade 45
8600 Silkeborg

Giro nr. 808-7873
Bank nr.
2211-9710003340

Sekretær:
Helle Bjerregaard / C
Dir. tlf. 87308627
hbj@ret-raad.dk
Helle Bjerregaard

J.nr.:
84-170758 HK HBJ

den 08. juni 2009

Vedr.: Landsforeningen af politiklagenævns hørings svar – betænkning nr. 1507 om behandling af klager over politiet

Landsforeningen af Politiklagenævn afgiver følgende hørings svar:

Vi tilslutter os at formålet med både den nuværende ordning og en ændret ordning må være at sikre tillid til at behandlingen af klager over politiet og behandlingen af straffesager mod politifolk er betryggende. Udvalgets første opgave har været at se på, om dette kan ske indenfor rammerne af den nuværende ordning eller der kræves en ny ordning, og udvalget har i den forbindelse opstillet fire alternative modeller. Vi ønsker gerne at tilslutte os mindretalsudtalelsen, idet vi peger på, at den nuværende ordning med visse ændringer efter vor opfattelse kan være velegnet til at opnå det ønskede mål. De ændringer vi finder der kan være behov for er:

1. At der ikke sondres mellem dispositionsklager og klager over adfærd, men at Politiklagenævnet er kompetent til at træffe en afgørelse, både vedrørende en klage over politiets adfærd og dispositioner, når klager har en konkret individuel retlig interesse i det der klages over. Der henvises i den forbindelse til, at andre klagenævn ikke opererer med en udskillelse af dispositionsklager. Det er vor opfattelse, at det for offentligheden er meget svært forståeligt, at en del sager behandles på den måde, at der opregnes fem klagepunkter, hvoraf to udskilles til at blive behandlet i et system, mens de andre bliver behandlet i det nuværende politiklagesystem.
2. Politiklagenævnene bør tillægges selvstændig kompetence til at afgøre adfærdssager, herunder dispositionssager, jfr. ovenfor, samt

- træffe bestemmelse i sager om strafbare forhold om enten at opgive en sigtelse eller indstille til Statsadvokaten, at sagen rejses ved tiltalerejsning.
3. Til sikring af de involverede polititjenestemænds retssikkerhed bør der være adgang til domstolsprøvelse af fældende afgørelser vedrørende adfærd og dispositioner.
 4. Undersøgelse af sagerne/efterforskning af disse kan ske som nu, men således at politiklagenævnene kan træffe beslutning om yderligere undersøgelse/efterforskning, hvis man finder at der er behov herfor. Dette svarer reelt til den nuværende tilstand, idet politiklagenævnene giver udtryk for, at ønsker om yderligere efterforskning stort set undtagelsesfrit imødekommes.

Det er vor opfattelse, at en ændring af den nuværende ordning, jfr. ovenstående, vil være velegnet til at tilvejebringe den fornødne sikkerhed for en betryggende behandling af klager over politiet og samtidig sikre, at dette sker decentralt og med et lægmandselement der sikrer en linje der svarer til hvad der i samfundet anses for ret og rimeligt.

Hvis det besluttes at etablere en selvstændig Instans overensstemmende med udvalgets flertals udtalelse, kan vi tilslutte os de overordnede linjer om etablering af et Politiklageråd og en Politiklagemyndighed. Vi ønsker gerne i tilslutning til flertallets udtalelse at bemærke, at vi fra Landsforeningens side finder at de overvejelser om undersøgelsesbeføjelser som et mindretal af udvalget har fremført under punkt 12.3.1 (side 191) set ud fra Politiklagenævnernes praktiske erfaringer med behandlingen af politiklagesager er særdeles relevante.

Vi kan tilslutte os den ændring af retstilstanden, der er foreslået i § 1019 K, stk. 3, hvor det anføres, at såfremt der som led i en notitssagsbehandling indhentes en udtalelse fra indklagede, vil denne ikke efterfølgende kunne pålægges disiplinær sanktion – dette falder helt i tråd med hvad der oven for er anført fra mindretallets side og må anses for til gavn for en hurtig og smidig oplysning af sagerne, hvilket må anses for at være i "alles interesse". Det vil således være hensigtsmæssigt, at også den uafhængige politimyndighed i notitssager har adgang til i notitssager at meddele "frit lejde".

Landsforeningen finder, at den uafhængige politiklagemyndighed i relation til straffesager bør tillægges beføjelse således at myndigheden i lighed med Statsadvokaten kan udelukke strafansvar, hvis det er åbenbart, at der ikke er grundlag for et sådant, ligesom politiklagemyndigheden bør have samme beføjelser som politidirektøren til at fratage en rejst sigtelse. Landsforeningen finder ikke, at der er grund til betænkeligheder i anledning af, at en landsdommer som formand befatter sig med spørgsmål om tiltalerejsning.

Landsforeningen har overvejet, om politiklagemyndigheden bør have selvstændig beføjelse til at påklage en af Statsadvokaten truffet afgørelse om at der ikke rejses tiltale til Rigsadvokaten. I udvalget har man ikke opereret med en sådan mulighed blandt andet under henvisning til at politiklagenævnene kun i begrænset omfang har benyttet sig af at klage til Rigsadvokaten. Det skal i den forbin

delse anføres, at Politiklagenævnene i deres praksis har tillagt det væsentlig betydning, at klager i et betydeligt antal af de relevante sager har været repræsenteret af advokat, hvorfor det har været tillagt afgørende betydning om denne har fundet grundlag for at indbringe sagen for Rigsadvokaten. Hvis politiklagemyndigheden fremsender en sag til Statsadvokaten med indstilling om tiltalerejsning, forekommer det ikke rigtigt, at Statsadvokaten endeligt kan træffe afgørelse om dette spørgsmål – der bør være klageadgang til Rigsadvokaten også for at sikre retsenhed.

Med venlig hilsen

Hans Kjærgaard
Landsformand for Politiklagenævnene i Danmark

Advokatrådet

Jmt. modt.
25 MAJ 2009

Akt.nr. *107*

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGA
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

jm@jm.dk, jee@jm.dk

DATO: 20. maj 2009
J.NR.: 04-014202-09-(
REF.: rmm-tl

Høring over betænkning 1507 om behandling af klager over politiet

Ved e-mail af 20. april 2009 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte betænkning.

Betænkningen har været behandlet i Advokatrådets Strafferetsudvalg. Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet støtter forslaget i betænkningen om at oprette en selvstændig myndighed, der skal undersøge og behandle klager over politiet. Advokatrådet har desuden noteret sig, at forslaget er i overensstemmelse med hovedlinierne i Amnesty International's rapport.

Advokatrådet kan tiltræde, at det er anklagemyndigheden, der træffer afgørelse om sigtelse og tiltale i straffesager mod politipersonale, og at der dermed sikres en ensartet tiltalepraksis over for politiets personale og befolkningen i almindelighed. Advokatrådet kan således tiltræde udvalgets valg af model nr. 2.

Det bør desuden overvejes i forbindelse med behandlingen af lovforslaget at give Politiklagemyndigheden mulighed for at udelukke et disciplinært ansvar, hvis dette er åbenbart irrelevant.

Advokatrådet støtter endelig den opfattelse udvalget giver udtryk for på betænkningens side 202 om, at det er særdeles vigtigt at sikre, at Politiklagemyndigheden får den tilstrækkelige tid og de fornødne ressourcer til at komme i gang med arbejdet.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

Mette Mølleschou Ewald

Akt.nr. 103

Fra: Helle Schaumann [hsc@humanrights.dk]
Sendt: 2. juni 2009 14:29
Til: Justitsministeriet
Emne: Vedr. jeres j.nr. 2006-793-0033
Vedhæftede filer: Politiklagemyndighed, IB.doc

Institut for Menneskerettigheder sender vedhæftet som fil vores høringssvar vedrørende ovennævnte j.nr.

Med venlig hilsen

HELLE SCHAUMANN
FULDMÆGTIG I LEGAL OFFICER
FRIHEDSRETTIGHEDER OG BORGERDELTAGELSE I
FREEDOMS AND CIVIC PARTICIPATION
STRANDGADE 58 | DK-1401 COPENHAGEN K
PHO. +45 32 69 88 88 | FAX +45 32 69 88 00
DIRECT +45 32 69 88 69
HSC@HUMANRIGHTS.DK | HUMANRIGHTS.DK | MENNESKERET.DK

INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
E-mailes til jm@jm.dk

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 2/6-09

J.NR.

540.30.20786

Høring over betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet

Institut for Menneskerettigheder har den 21. april 2009 modtaget ovennævnte betænkning om behandling af klager over politiet med anmodning om en udtalelse.

Instituttet har været repræsenteret ved professor Claus Haagen Jensen i det udvalg, som har udarbejdet betænkningen, og har ikke yderligere bemærkninger til betænkningen.

Samtidigt vil Instituttet udtrykke tilfredshed med at have haft lejlighed til at deltage i udvalgsarbejdet.

Der henvises til ministeriets j.nr. 2006-793-0033.

Med venlig hilsen

Jonas Christoffersen
Direktør

Akt.nr. 16

Randi Graabek

Fra: Emil M. Jelstrup [emjelstrup@hotmail.com]
Sendt: 25. maj 2009 23:00
Til: Justitsministeriet
Emne: Høringssvar fra Retspolitisk Forening vedr. betænkning 1507
Vedhæftede filer: hoeringsvar.rtf

Til Justitsministeriet

Vedlagt fremsendes Retspolitisk Forenings svar på høring over betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet, Deres sagsnr. 2006-793-0033.

Med venlig hilsen

Emil M. Jelstrup,
sekretær for Retspolitisk Forening

NY Windows Live Messenger GRATIS! [Hent den her!](#)

26 MAJ 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 793-003

R E T S P O L I T I S K F O R E N I N G

HØRINGSSVAR

vedr. betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet

Justitsministeriets sagsnr. 2006-793-0033

Som svar på Justitsministeriets høringskrivelse af 20. april 2009 vedr. ovennævnte betænkning skal Retspolitisk Forening (RPF) på grundlag af en indstilling fra en arbejdsgruppe under foreningen udtale følgende:

1. Generelle bemærkninger:

1.1. RPF vil indledningsvis erklære sin enighed med intentionen bag og i betænkningen om at etablere et klagesystem vedrørende politiet, der er bedre egnet til at opnå befolkningens tillid end det nuværende system. Som det fremgår både af betænkningen og af den ledsagende rapport fra en undersøgelse foretaget af Ålborg Universitet er der i høj grad behov for en sådan forbedring, hvilket RPF da også har påpeget ved gentagne lejligheder.

1.2. RPF finder ikke anledning til at gå nærmere ind på betænkningens gennemgang af gældende ret eller af de sager, der i særlig grad har givet anledning til kritik af den bestående ordning. Det bemærkes dog, at der ikke i nævneværdigt omfang er knyttet kommentarer til den foretagne sagsgennemgang, som på overbevisende måde imødegår den kritik, der har været fremsat af systemets funktionsmåde. Det bemærkes herved, at et par af de omtalte sager stadig verserer for retten, bl.a. fordi pårørende, der - til dels i kraft af frifindelser i rejste straffesager - ikke har fået medhold i deres kritik, har valgt at anlægge civile erstatningssøgsmål imod politiets som organisation, og altså ikke den pågældende politimand.

RPF vil herefter koncentrere sig om at kommentere de væsentligste af betænkningens forslag til en nyordning.

2. Bemærkninger til betænkningens forslag til en ny klageordning:

Indledningsvis bemærkes, at RPF finder det relevant som foreslået at afskaffe de nuværende politiklagenævn. Man kan med en vis ret spørge, om videreførelsen af det læge element i de foreslåede Politiklageråd er særlig egnet til at bevirke en øget tillid til nyordningen i betragtning af den

begrænsede succes, som denne repræsentation har haft under den gældende ordning.

2.1. Valg af model:

Betænkningen gennemgår fire forskellige modeller for en evt. nyordning, kort betegnet som:

- 1) Den nuværende statsadvokatmodel med udvidet kompetence for politiklagenævnene.
- 2) En særlig undersøgelses- og efterforskningsenhed, der skal undersøge og efterforske alle klagesager over politiet, og hvor afgørelseskompetencen i relation til adfærdsklager er hos myndigheden/enheden, mens tiltalekompetencen er hos anklagemyndigheden (statsadvokaterne og Rigsadvokaten)
- 3) En særskilt myndighed, der skal undersøge og efterforske alle klagesager, træffe afgørelse i adfærdsklagesager og tage stilling til tiltalings spørgsmål med klageadgang til Rigsadvokaten.
- 4) En fritstående, særskilt myndighed uden klageadgang til Rigsadvokaten.

RPF er enig med udvalget i, at ordningen kaldet "model 1" ikke kan anbefales, idet den ikke kan forventes at befordre en forbedring af tilliden til klagesystemet.

Udvalget afviser "model 4" med en argumentation, der primært går på, at anklagemyndighedens rådighed over tiltalings spørgsmålet bør bibeholdes, navnlig af systemmæssige grunde, og fordi anklagemyndigheden bør være et enhedssystem med endelig rådighed over tiltalings spørgsmål, i sidste instans gennem Rigsadvokaten. Man frygter, at en fritstående ny klageorganisation ville rejse tiltale i flere sager end det almindelige anklagesystem, og at politifolk dermed ville blive stillet dårligere, retssikkerhedsmæssigt set, end andre borgere.

Udvalget anfører som et muligt argument imod "model 3", at det nuværende system bevares, idet det fsv. stadig er anklagemyndigheden, der undersøger og efterforsker sagerne, blot i en central instans, ligesom Rigsadvokaten forudsættes kun undtagelsesvis at gribe ind i den centrale myndigheds arbejde. Desuden vil det efter model 3 være vanskeligere at bevare det læge elements indflydelse og den brede indflydelse, som et politiklageråd kan give, idet "det næppe vil være muligt at lade en myndighed med tiltalekompetence lede af et bredt sammensat råd. Som kontrolorgan for model 3 måtte det derfor overvejes at oprette et centralt politiklagenævns for hele landet – en ordning som udvalget som tidligere nævnt af andre grunde ikke finder at kunne anbefale."

For "model 2"s vedkommende kan det indvendes, "at der ikke bliver nogen klageadgang i adfærdsklagesagerne, og at de indvendinger, der har været rejst mod statsadvokaternes tiltalekompetence i sager mod politipersonale, ikke vil blive løst". Udvalget finder imidlertid, at det med et bredt sammensat politiklageråd vil være ubetænkeligt, at der ikke er nogen klageadgang i adfærdsklagesagerne, og at "den kritik, der har været rejst mod lokal indspisthed mellem politiet og statsadvokaturerne, bør løses på anden måde end ved at skabe en særlig anklagerfunktion i straffesager mod politiet."

Udvalget ender med at anbefale model 2 og har udarbejdet sit udkast til lovforslag i overensstemmelse hermed. Man har ikke udarbejdet noget tilsvarende forslag for model 3's vedkommende, men finder, at udkastet i henhold til model 2 i givet fald vil kunne anvendes med nogle begrænsede ændringer. Man bemærker dog, at udvalget ikke kan anbefale, at Politiklagemyndigheden i så fald, dvs. under model 3,

skal ledes af et politiklageråd og en direktør, men at der, hvis man ønsker at bevare det læge element, bør etableres et centralt politiklagenæv, som skal have afgørelseskompetencen eller være klageorgan for politiklagemyndighedens afgørelser i adfærdsklagesager og måske stadig komme med sin vurdering af tiltalespørgsmålet i straffesagerne.

RPF er enig med udvalget i de indvendinger, der fremføres mod model 2.

RPF finder principielt, at model 4 – et helt fritstående organ med selvstændig tiltalekompetence uden mulighed for anke til Rigsadvokaten – er den model, der ville være bedst egnet til at sikre offentlighedens tillid til klagesystemet og imødegå kritikken omkring for tætte forbindelser mellem politiet og klagemyndigheden. RPF finder ikke, at de indvendinger, udvalget retter imod en sådan ordning er særligt tungtvejende. At der evt. kan blive rejst flere straffesager imod politifolk, er vel netop en forudsigelig konsekvens af en ordning, der netop skal imødegå kritikken af, at der under det nuværende system rejses for få sager. Risikoen for, at der evt. kan blive rejst flere sager end under det nuværende system, må betragtes som prisen for at sikre offentlighedens tillid til den nye ordning. Og domstolene vil under alle omstændigheder være den endelige garant for, at ingen politifolk får en ringere retssikkerhed end andre borgere, jfr. nærmere neden for.

Det kan da også anføres, jfr. betænkningen s. 107, at man i Norge har valgt en ordning, hvorefter der er tillagt "Specialenheten for Politisaker" en sådan tiltalekompetence i alle sager undtagen dem, der påtales af "Kongen i Statsråd" eller Rigsadvokaten, en kompetence, der udøves af enhedens leder eller en anden bemyndiget tjenestemand.

Når RPF alligevel viger tilbage fra at foreslå model 4 på indeværende tidspunkt, er den nærmere baggrund, at RPF finder, at hele spørgsmålet om anklagemyndighedens placering i den danske statsstruktur bør overvejes nøje. Under den gældende ordning udpeges Rigsadvokaten af justitsministeren, hvor også politiet hører hjemme, og ministeren har instruktionsbeføjelser over for begge disse ressorts. En insisteren på gennemførelsen af model 4 ville så at sige "tage hul på" denne diskussion på et tidspunkt, hvor denne samlede problemstilling endnu ikke er gennemanalyseret og overvejet.

RPF kan derfor indtil videre gå ind for en justeret udgave af "model 3", i form af en selvstændig organisation, Politiklagemyndigheden, under ledelse af et Politiklageråd (som under model 2), der ikke er en del af det ordinære anlagesystem, men fungerer således, at Politiklagemyndigheden/Politiklagerådet dels afgør sager om adfærdsklager, dels tillægges primær tiltalekompetence med klageadgang til Rigsadvokaten. Rigsadvokaten forudsættes som udgangspunkt at tiltræde Politiklagemyndighedens/Politiklagerådets afgørelse, med mindre der foreligger ganske væsentlige, principielle indvendinger derimod.

I forbindelse med overvejelserne om en styrkelse af tiltalesystemet må det erindres, at de spørgsmål, der rejses ved en evt. tiltale, henhører under domstolenes endelige afgørelse, hvilket må kunne være en rimelig garanti imod usaglighed. Der har netop i flere af de kritiserede sagsforløb, som udvalget har gennemgået, været rejst kritik af, at anklagemyndigheden under det gældende system i realiteten tillægges en kompetence, der retteligt bør henhøre under domstolene.

Derimod kan RPF – ligesom udvalget - ikke anbefale, at der i givet fald som supplement til model 3

indføres en ny klageinstans i form af et overordnet, centralt politiklagenævn i stil med de nuværende nævn, idet netop politiklagerrådet skal sikre det læge elements indflydelse. RPF deler ikke udvalgets modforestillinger imod, at der gives et lægmandsbesat organ som Politiklagerrådet en overordnet tiltalekompetence, men må her anse klagemuligheden til Rigsadvokaten for at indebære tilstrækkelig garanti. De læge medlemmer vil jo i øvrigt være i undertal i Politiklagerrådet med den foreslåede sammensætning af dette.

2.2 Organisation af klagemyndigheden

Udvalgets forslag indebærer, at der som en væsentlig nyskabelse oprettes et fritstående Politiklagerråd til behandling af såvel adfærdsklagesager som sager vedrørende evt. strafbare forhold. Dette skal bemændes af en landsdommer som formand og med to læge medlemmer samt en advokat og en universitetslærer i strafferet. Dette råd skal være overordnet en såkaldt "uafhængig politiklagemyndighed" ledet af en direktør. Politiklagemyndighedens leder skal forestå selve det løbende arbejde, der udføres af en række undersøgere/efterforskere – alt uafhængigt af såvel politi som anklagemyndighed. Ifølge forslaget skal Politiklagemyndigheden være det centrale element i behandlingen af klagesagerne, og der skal ikke være tale om, at alle klagesager skal forelægges Politiklagerrådet, der primært skal have en tilsynsfunktion og behandle principielle spørgsmål. Klagere skal efter udvalgets forslag ikke have krav på at indbringe Politiklagemyndighedens afgørelser for Politiklagerrådet.

Udvalget vil dog overlade den praktiske udformning af systemet til den praksis, der kan forventes at udvikle sig.

Ifølge RPFs opfattelse er det centralt at bemærke, at Politiklagerrådets funktion således i det væsentlige bliver overordnet og principielt i forhold til det løbende arbejde i Politiklagemyndigheden. RPF finder det væsentligt, at rådet – i hvert fald i de indledende faser – får forelagt en stor del af de påtænkte afgørelser.

Samtidig finder RPF det som nævnt væsentligt, at Politiklagemyndigheden /Politiklagerrådet selvstændigt tager stilling til tiltalerspørgsmålet.

Selve udførelsen af tiltalen bør efter RPF's opfattelse ligeledes foretages af Politiklagemyndigheden, der forventes at ansætte særligt kvalificerede anklagere.

Vælger man en anden model, bør Politiklagerrådet/-myndigheden i det mindste afgive en indstilling til anklagemyndigheden i tiltalerspørgsmålet med en grundig redegørelse for sine overvejelser og synspunkter.

Det er tanken i udvalget, at Politiklagemyndigheden skal behandle både adfærdsklagesager og sager vedr. evt. strafbart forhold. Mht. adfærdsklager skal myndigheden kunne træffe afgørelser og udtale kritik i formuleringer, der efter forslaget til ny § 1019m (bet. s. 237-38) – hvis Politiklagerrådet vedtager det - skal følge de retningslinjer, der i dag gælder for politiet selv som reaktion på adfærdsklager, dvs. med en række standardformuleringer, der udtrykker graderet kritik.

Det er ikke udvalgets tanke, at den nye myndighed skal tage stilling til spørgsmålet om eventuelle disciplinære reaktioner, (jfr. bemærkningerne til forslaget til § 1019 m og bet. s. 238).

RPF finder det væsentligt, at Politiklagemyndigheden kan træffe afgørelse i adfærdsklagesager, men finder, at myndigheden bør være frit stillet mht. udformningen af en evt. kritik

RPF finder desuden, at myndigheden bør kunne pålægge vedkommende politidirektør evt. at rejse disciplinærsager, hvor dette måtte findes relevant, jfr. Amnesty International's udtalelse herom (bet.s.86) – sådan som det er tilfældet for den engelske Independent Police Complaints Commission (betænkningen s. 118).

Desuden finder RPF det vigtigt, at klageren har et ubetinget krav på at blive hørt og have aktindsigt og bør kunne kræve, at indklagede afhøres inden for en rimelig tid. Disse rettigheder sikres ved, at den hidtidige adgang for klager til at få beskikket en advokat på det offentliges regning bibeholdes. Advokaten skal løbende have tilsendt alle sagsakterne, som klageren så har lejlighed til at gennemgå sammen med advokaten, som det evt. kan pålægges ikke at overdrage/udlevere akterne eller kopier deraf til sin klient. Den beskikkede advokat skal også have mulighed for på klagerens vegne at foreslå yderligere efterforskningsskridt, herunder afhøringer, ligesom advokaten skal forelægges et udkast til Politiklagerådets afgørelse til kommentering, inden endelig afgørelse træffes. Endelig skal klageren og advokaten gøres bekendt med Politiklagerådets afgørelse og have ret til at påklage afgørelsen til Rigsadvokaten.

RPF skal i øvrigt fremhæve gennemgangen af problematikkerne omkring politiklager i mindretalsudtalelsen ved prof. Gorm Toftegaard Nielsen (GTN) (betænkningen s. 191-97), dels om undersøgelserne, dels vedr. bevisbedømmelsen. Heri påpeger GTN, at et helt centralt spørgsmål er at finde ud af, hvad der rent faktisk er foregået. I praksis er der efter GTN's opfattelse generelt en meget ringe risiko for, at politimænd bliver udsat for disciplinære reaktioner eller for strafferetlig tiltale. I denne forbindelse har det vist sig i adskillige klagesager, at både indklagede og kolleger til denne har nægtet at udtale sig om det passerede med henvisning til selvinkrimineringsforbuddet, der er nedfældet i EMRK art.6. Problemet har allerede været behandlet i en "Rapport afgivet af et udvalg under Justitsministeriets centrale Samarbejdsudvalg for Politiet: Polititjenestemænds retsstilling i forbindelse med undersøgelser m.v." fra 21. februar 1995. Det anføres, at selvinkrimineringsforbuddet kun vedrører den enkelte evt. skyldige politimand, men der er i adskillige tilfælde set en tendens til, at også dennes kolleger undlader at udtale sig om begivenhedsforløbet af nærliggende kollegialitetsgrunde. Der omtales i denne forbindelse to meget omdiskuterede sager. Man kunne også have omtalt sagen om klager over politivold mod svenske tilskuere i Idrætsparken i København, hvor det tog tre år at nå frem til en afgørelse, bl.a. pga. sådanne opklaringsmæssige forhold. S. 193 fremfører GTN en række grunde til, at denne situation bevirker, at polititjenestemænd meget sjældent sanktioneres pga. en vidtgående hensyntagen til politifolkenes retssikkerhed.

GTN kritiserer, at udvalget har afvist at diskutere disse helt centrale problemer nærmere uden nogen overbevisende begrundelse herfor.

GTN foreslår som en delvis løsning, at der fastsættes en regel om, at den nye Politiklagemyndighed (ligesom efter forslaget vedkommende politidirektør) skal kunne fastsætte, at en politimand, der har afgivet en udtalelse i forbindelse med en såkaldt "notits" (en forenklet behandlingsform, som udvalget anbefaler udvidet) ikke efterfølgende kan pålægges et personligt strafansvar, hvis det er åbenbart, at der ikke er grundlag herfor og at politiklagemyndigheden bør have samme beføjelse som politidirektøren til at frafalde en rejst sigtelse samt til at udelukke et disciplinært ansvar, hvis dette er åbenbart irrelevant (s. 193-94).

Dette skulle ifølge GTN give de pågældende en sådan tryghed i forbindelse med notitsagerne, at de vil

være mere tilbøjelige til at udtale sig om fremsat kritik.

Videre finder GTN det væsentligt (s. 194), at fastslå, at polititjenestemænd har pligt til at afgive forklaring til deres chef, forudsat at de ikke dækkes af selvinkrimineringsforbuddet, og at der derfor bør indføres en klar lovregel om, at politipersonalet i klagesager har en pligt til under strafansvar at afgive forklaring til den, der udfører undersøgelsen, herunder Politiklagemyndigheden. Om fornødent bør denne udtalepligt kunne gennemføres via en indenretlig procedure. GTN finder, at der er behov for at sende et sådant klart signal, og foreslår en lovbestemmelse til at tydeliggøre dette.

RPF kan tiltræde mindretallets forslag til supplerende lovbestemmelser.

RPF finder det endvidere væsentligt, at polititjenestemænd, der ikke ønsker at udtale sig pga. selvinkrimineringsforbuddet, udtrykkeligt må påberåbe sig dette, da der heri vil ligge en vis erkendelse af et problematisk forhold.

RPF finder ikke anledning til at gå ind på en række andre, mindre væsentlige forslag og sider af problemerne, som er behandlet af udvalget, men vil evt. fremkomme med en supplerende udtalelse, når et lovforslag til sin tid måtte blive fremsat i Folketinget.

På Retspolitisk Forenings vegne

København den 25. maj 2009

Bjørn Elmquist
Formand

Jørgen Jepsen
RPFs arbejdsgruppe vedr. politiklager

Akt.nr

Randi Graabek

Fra: Helle Hübertz Krogsøe [HHK@danskeadvokater.dk]
Sendt: 25. maj 2009 23:38
Til: Justitsministeriet
Emne: Danske Advokaters høringssvar vedrørende betænkning nr. 1507 om behandling af klager over politiet
Vedhæftede filer: Bet. politiklager.docx

Vedhæftet sendes Danske Advokaters høringssvar vedrørende betænkning nr. 1507 om behandling af klager over politiet.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør/retschef
D 33 43 70 12
M 24 40 20 84
hhk@danskeadvokater.dk

**DANSKE
ADVOKATER**
H.C. Andersens Boulevard 45
T 33 43 70 00
F 33 43 70 01
www.danskeadvokater.dk

26 MAJ 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR 793-mz.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

25. maj 2009

H.C. Andersens Boulevard 41
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Vedr.: Høring over betænkning om behandling af klager over politiet.

Justitsministeriet har den 20. april 2009 (j.nr. 2006-793-0033) sendt betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet med anmodning om en udtalelse.

I betænkningen foreslås det at oprette en helt ny myndighed – Den Uafhængige Politiklage-myndighed – der skal overtage statsadvokaternes nuværende opgaver efter retsplejelovens kapitel 93 b (undersøge og træffe afgørelse i sager om adfærdsklager) og 93 c (efterforske dels eventuelle strafbare forhold begået af politipersonale i tjenesten, dels alle tilfælde, hvor en person er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt).

Efter udvalgets forslag vil det fortsat være anklagemyndigheden – det vil sige statsadvokaterne og Rigsadvokaten – der skal tage stilling til tiltalespørgsmålet.

Danske Advokater har ikke bemærkninger til den foreslåede nye ordning med oprettelse af en uafhængig politiklagemyndighed med de i betænkningen foreslåede opgaver.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør/retschef
hhk@danskeadvokater.dk

Randl Graabek

Fra: Marjun á Lad [mal@dkr.dk]
Sendt: 25. maj 2009 13:07
Til: Justitsministeriet
Emne: Høringssvar - ministeriets sagsnr. 2006-793-0033
Vedhæftede filer: Høringssvar.pdf

Akt.nr. 16

Venlig hilsen

Marjun á Lad
souschef
Direkte tif. 4515 3652

Det Kriminalpræventive Råd
Odinsvej 19, 2
2600 Glostrup

Tlf. 4344 8888
Fax 4515 0139

mal@dkr.dk
www.dkr.dk

25 MAJ 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 793-0033

Justitsministeriet
Departementet
jm@jm.dk

DKR

DET KRIMINAL
PRÆVENTIVE RÅD

Odinsvej 19, 2
2600 Glostrup

Tlf. 43 44 88 88
Fax 45 15 01 39

dkr@dkr.dk
www.dkr.dk

Høring over betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet

Ved en e-mail af 20. april 2009 har Justitsministeriet anmodet Det Kriminalpræventive Råd om en udtalelse om ovennævnte betænkning.

Det Kriminalpræventive Råd ser politiet som en meget vigtig aktør i det kriminalitetsforebyggende arbejde. Derfor er det efter Rådets opfattelse af afgørende betydning, at borgerne kan have tillid til politiet og til, at klager over politiet bliver behandlet, således at både hensynet til borgeren og politiet bliver varetaget bedst muligt.

Rådet kan således generelt tilslutte sig de hensyn, der indgår i udvalgets overvejelser om at ændre politiklagesystemet, og som er beskrevet i betænkningens kapitel 8.1.

Rådet støtter tillige op om udvalgets flertals bemærkninger på betænkningens side 184 om, "at det for at forøge befolkningens tillid til klagesystemet er vigtigt, at den myndighed, der forestår undersøgelse og efterforskning af politipersonale både funktionelt og personelt løsrives fra politiet og anklagemyndigheden", og at der derfor oprettes en selvstændig og uafhængig myndighed, der tillægges kompetencen til at efterforske straffesager mod politipersonale og undersøge og afgøre adfærdsklager.

Rådet har gode erfaringer med konfliktmægling både uden- og indenfor strafferetsplejen. Rådet kan derfor helt klart støtte op om udvalgets forslag på betænkningens side 162 ff. om, at der i en ny uafhængig politiklagemyndighed iværksættes en forsøgsordning med konfliktmægling i politiklagesager.

Rådet har ingen bemærkninger til de enkelte bestemmelser i udvalgets lovudkast.

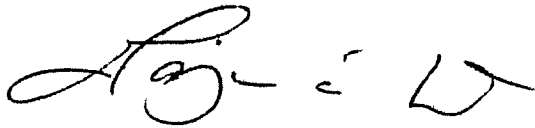
25. maj 2009

DKR-nummer:
09-131-0115
Sagsbehandler: MAL
Direkte tlf.:
45 15 36 52
mal@dkr.dk

Der henvises til Justitsministeriets sagsnr. 2006-793-0033.

Side 2

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marjun á Lað'. The signature is stylized and cursive.

Marjun á Lað
Souschef

LANDSFORENINGEN AF
FORSVARSADVOKATER

FORMAND: **Akt.nr. 99**
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@STAGETORN.DK

Jmt. Mdt.
12 MAJ 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11. 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

Amagertorv 11
11. maj 2009
ER/er

Vedr.: Sagsnr. 2006-793-0033. Høring over Betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Justitsministeriet har med e-mail af den 20. april 2009 anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte betænkning.

Betænkningen er modtaget den 27. april 2009 og udsendt til bestyrelsen, der har drøftet betænkningen ved bestyrelsesmøde den 7. maj 2009.

Bestyrelsen bemærker indledningsvist, at det generelt er indtrykket, at politiklagenævnene isoleret set har været velfungerende. Problemet har været, at nævnene ikke har været tillagt nogen reel kompetence. Som følge heraf har der været sager, som ikke ville dø, men er blevet hængende i den offentlige debat, og hvor der har været udtrykt kritik af, hvorledes politi og anklagemyndighed efterfølgende har behandlet de indgivne klager.

En anden væsentlig indvending mod det eksisterende system har været, at det i en del sager har taget for lang tid at gennemføre den efterforskning, der efter det gældende system har været henlagt til statsadvokaterne. Særlig det Københavnske Politiklagenævn har haft anledning til at fremføre alvorlig kritik - betænkningen side 138.

Bestyrelsen noterer sig, at man modsat f.eks. Sverige og Norge har valgt, at det fortsat er statsadvokaterne, der i givet fald skal træffe beslutning om, hvorvidt der skal rejses straffesag mod polititjenestemænd.

Om den ordning, som udvalgets flertal foreslår, kan få kritikken til at forstumme, er ikke ganske sikkert. Det må i høj grad bero på, hvem man udpeger til at lede Politiklagemyndigheden, og om der kan knyttes det fornødne kvalificerede personale til at forestå efterforskningen, således at statsadvokaterne får et passende beslutningsgrundlag i forbindelse med evt. tiltalerejsning.

12 MAJ 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 98 793 - 0033

Ved at henlægge kontrolfunktionen til en central Politiklagemyndighed med et dertil hørende Politiklageråd, giver man afkald på den lokale indsigt, der i dag er i Politiklagenævnene. Det kommer i høj grad an på, hvorledes Politiklagerådet definerer sin opgave, om forslaget er en forbedring i forhold til de regionale Politiklagenævne.

Bestyrelsen kan tiltræde, at anmeldere skal have skriftlig underretning, hvis der ikke træffes afgørelse inden for et år - udkastets § 1020 f.

Bestyrelsen kan ligeledes tiltræde, at det bliver nemmere at behandle erstatningskrav, hvor nogen er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt, og at udgifterne til advokatbeskikkelse i sager, der er omfattet af § 1020 l, afholdes af statskassen.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

JUSTITSMINISTERIET
Direktoratet for Kriminalforsorgen
Juridisk Kontor

Jmt. modt.
- 5 MAJ 2009

Akt.nr. 98

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

København, den **04 MAJ 2009**

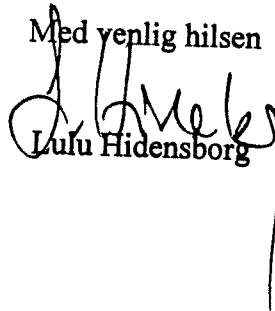
Journalnr.: 09-102-300
(Bedes anført ved henvendelse)
Reference LUB
Direkte telefon

Vedrørende høring over betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet

Justitsministeriet har ved brev af 20. april 2009 anmodet om en udtalelse vedrørende betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Det kan oplyses, at betænkningen ikke giver direktoratet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lulu Hvidensborg

- 6 MAJ 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 793-0033